

Motion till riksdagen

1989/90:Sf272

av Karin Israelsson (c)

Arvodet till ledamot i socialförsäkringsnämnd

Skall socialförsäkringsnämnderna ges en bred sammansättning bör det också vara ekonomiskt möjligt för egenföretagare att kunna delta. Ofta måste avbytare anlitas, arbetsuppgifter måste om disponeras och detta betyder naturligtvis även för egenföretagaren en inkomstförlust.

I de socialförsäkringsnämnder som nu verkat under tre år har det beretts ledamotskap av en grupp egenföretagare. Det är en viktig grupp som på detta sätt ger sina synpunkter i de ärenden som behandlas av nämnden.

Det föreligger dock en märklig orättvisa när det gäller arvoderingen av dessa ledamöter. För dem som innehar lön av tjänst utgår sammanträdesersättning efter den förlorade inkomst som har uppstått för att fullfölja uppdraget. Detta gäller ej för gruppen egenföretagare som då erhåller en fast summa för varje sammanträde som inte motsvarar det verkliga inkomstbortfallet.

I socialförsäkringsutskottets betänkande 1987/88:19 anför utskottet att med hänsyn till den översyn som pågår rörande arvodereglerna för ledamöter i socialförsäkringsnämnder skall inga åtgärder vidtas.

Då denna översyn redovisats visar det sig att den tyvärr ej lett till några ändrade förhållanden för egenföretagare.

Egenföretagares arvodering måste därför förändras så att ex.vis den sjukpenninggrundande inkomsten används som måttstock för att beräkna ersättningen.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen tillkänna vad i motionen anförts rörande arvodering av ledamöter i socialförsäkringsnämnder.

Stockholm den 24 januari 1990

Karin Israelsson (c)

